

Інститут математики, економіки і механіки

Кафедра загальної психології та психології розвитку
особистості

Дипломна робота

бакалавра

(освітньо-кваліфікаційний рівень)

на тему: «ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ
ОСОБИСТОСТІ ЖЕРТВИ»

«THEORETICAL AND METHODOLOGICAL BASIS OF THE VICTIM'S
PERSONALITY FORMATION»

Виконала студентка 4 курсу денної форми навчання
напряму підготовки **6.030102 - «Психологія»**

Романовська Александра Робертівна
Романовської Александри Робертівни

Керівник: кандидат психологічних наук, доцент кафедри
загальної психології та психології розвитку особистості,
Крюкова Марина Анатолівна

Рецензент: доктор психологічних наук, професор кафедри
диференціальної і спеціальної психології,

Кононенко Оксана Іванівна

Рекомендовано до захисту:

Протокол засідання кафедри

№ 10 від 24.05.20 17 р.

Завідувач кафедри

Захищено на засіданні ДЕК № 8

протокол № 8 від 24.06.20 18 р.

Оцінка добре / В / 84
(за національною шкалою, шкалою ECTS, бали)

Голова ДЕК

Кіреєва З.О.

Н. Родіна

Родіна Н.В.

(підпис)

Одеса – 2017

Ш/к 593723

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ІНДИВІДУАЛЬНО-ОСОБИСТІСНІ КОНСТРУКТИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ЖЕРТВИ	5
1.1. Теоретико-методологічні підходи до розуміння поняття психологічної жертви	5
1.2. Основні конструкти поняття психологічної жертви	17
ВИСНОВКИ ДО ПЕРШОГО РОЗДІЛУ	25
РОЗДІЛ 2. МЕТОДИ І ОРГАНІЗАЦІЯ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ЖЕРТВИ	26
2.1. Організація і особливості проведення дослідження та огляд використаних методик.....	26
2.2. Аналіз отриманих результатів емпіричного дослідження психологічної жертви	31
2.2.1. Особливості мотиваційно-цільової сфери	31
2.2.2. Особистісні особливості випробуваних	34
2.2.3. Визначення акцентуації характеру випробовуваних.....	43
2.2.4. Особливості вибору копінг-стратегії випробовуваних.....	45
2.2.5. Типологічні особливості піддослідних.....	47
2.3. Збірний портрет потенційної психологічної жертви.....	48
ВИСНОВКИ ДО ДРУГОГО РОЗДІЛУ	51
ВИСНОВКИ.....	53
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	57
ДОДАТКИ.....	61

ВСТУП

Актуальність дослідження. Для певної категорії людей статус психологічної жертви є своєрідною спробою втечі від суворої реальності, неможливість (або небажання) кардинально міняти що-небудь у своєму житті, контролювати всі події, що відбуваються з ними, бути, господарем свого життя. У цьому зв'язку особливо актуалізується психологічна і соціальна потреба у розширенні теоретичних і експериментальних досліджень в області психології особистості і віктимології.

В даний час область досліджень психології жертви найбільш широко представлена в межах юридичної психології, так як тут виникає багато актуальних завдань, які можуть бути вирішені тільки на основі теоретичних положень загальної віктимології як міждисциплінарної науки, що розвивається на базі взаємодії юриспруденції, кримінології, юридичної та соціальної психології. Поступово область досліджень значно розширювалася, акцентуючи увагу на психологічних і соціально-психологічних аспектах особистості й поведінки потенційної жертви, структури сформованих міжособистісних відносин (П.Р.Дагель, С.Н.Кудрявцев, В.С.Мінська, А.Ф.Зелінський, В.О.Коновалова, В.О.Христенко та ін). В цих дослідженнях було показано, що поведінку в тандемі «жертва-переслідувач» може бути взаємозумовленою, що особистість потенційної жертви володіє певними індивідуально-психологічними особливостями, які потенційно детермінують можливість потрапляння людини у категорію жертв.

Статус психологічної жертви як предмет наукового дослідження, неоднозначний, однак широта цього поняття полягає у виборі найбільш раціонального підходу до вивчення і виділення основних характерологічних і типологічних напрямків (визначень) віктимологічної значущості.

Необхідність подальшого розвитку цього наукового напрямку безпосередньо пов'язано з рівнем цивілізованості суспільства, що прагне до найбільш ефективного досягненню громадської безпеки і психологічного комфорту кожного його громадянина.

Тобто актуальність досліджуваної проблеми визначається в рівній мірі і необхідністю теоретичного осмислення самого феномена психологічної жертви, і необхідністю поглибленого емпіричного вивчення закономірностей її формування.

Мета дослідження - теоретично обґрунтувати і емпірично вивчити основні особливості особистісних конструктів психологічної жертви.

Завдання дослідження:

1. Виявити основні передумови створення теорії психологічної жертви.
2. Визначити детермінуючу роль конкретних індивідуально-психологічних (суб'єктивних) конструктів в процесі становлення особистості психологічної жертви.
3. Вивчити основні конструкти психологічної жертви.
4. Визначити основний симптомокомплекс психологічної жертви.

Об'єкт: індивідуально-особистісні особливості суб'єкта, що має симптомокомплекс психологічної жертви.

Предмет: якісні характеристики і співвідношення особистісних конструктів потенційної психологічної жертви.

Методи дослідження: Теоретичний аналіз першоджерел, методи психологічного дослідження (методика Ш.Шварца (мотиваційно-цільова спрямованість); 16-PF опитувальник Р.Кеттелла; опитувальник акцентуації характеру К.Леонгарда-Х.Шмішека; методики визначення індивідуального стилю подолання стресу Е.Хайма; «Теппінг-тест» Є.П. Ільїна;).

Статистична обробка отриманих даних здійснювалася з використанням пакета IBM SPSS Statistics 22.

Структура роботи: робота складається з таблиць, додатків, вступу, двох розділів, висновків, списку літератури. Загальний об'єм – 65 сторінок, з них основного тексту – 54 сторінок, таблиць – 13, списку використаної літератури – 49 джерел, додатки - 6.

ВИСНОВКИ

1. На основі теоретико-методологічного узагальнення наукових джерел виявлено основні передумови створення теорії психологічної жертви в зарубіжній та вітчизняній психології. До даних передумов відноситься наукова спадщина представників трансперсональної, когнітивної, позитивної і гештальтпсихології, а також базові положення теорії вчинку і мотивації, концепція особистості як суб'єкта активності, а також принципи причинності, активності, саморозвитку та ієрархічності.

Введено і семантично наповнений поняття індивідуально -особистісних конструктів, яке визначається як інтегративні системи різного рівня складності, до складу яких входять вторинні, менш складні індивідуально -особистісні утворення; діючи як єдиний механізм, вони обумовлюють поведінку і діяльність психологічної жертви, її взаємини з оточуючими людьми і ставлення до самої себе.

2. Наповнене психологічним змістом поняття психологічної жертви як складного індивідуально-особистісного конструкту, сформованого на ранніх етапах онтогенезу, закріпленого в неодноразово повторюваних і підкріплених ззовні соціальних ситуаціях, і який проявляється в посиленні психологічної залежності, певної маніпуляції оточуючими і обмеження власної просоціальної активності.

Введено і уточнені поняття деліктна та казусна психологічна жертва. Під деліктною психологічною жертвою ми розуміємо суб'єктів, які не тільки мають в своїй поведінці всі основні симптомокомплекси даного феномена, а й обтяжених певним досвідом перебування в статусі реального об'єкта різного роду посягань. Під казусною психологічною жертвою ми розуміємо суб'єктів, що мають в своїй поведінці всі основні симптомокомплекси даного феномена, які проявляються і активно застосовуються в побутовому і повсякденному спілкуванні.

3. Теоретично обґрунтовані і емпірично виділені основні індивідуально-особистісні конструкти психологічної жертви, які включають

до себе мотиваційно-цільовий блок, особистісні особливості, акцентуації характеру, особливості подолання стресу, властивості нервової системи і типологічні особливості.

Результати дослідження показали наявність неоднозначних зв'язків між змістовними показниками індивідуально-особистісних конструктів в групах деліктних і казусних випробовуваних. Виявлено взаємозв'язки між змістовними показниками мотиваційно-цільового конструкту, показниками комплексу властивостей, представленого шістнадцятифакторною моделлю особистості Р.Кеттелла, безлічі рис характеру, які об'єднуються в типи акцентуації, характеристик індивідуальної поведінки в стресових ситуаціях і особливостей нервової системи між деліктною та казусною групами.

4. Порівняльний аналіз індивідуально-особистісних конструктів казусної і деліктної груп дозволив виділити основні симптомокомплекси психологічної жертви в групах випробовуваних з різним соціально-психологічним досвідом (казусні і деліктні випробовувані).

Загальною тенденцією є вираженість на рівні нормативних ідеалів (тобто на рівні переконань) для обстеженої вибірки в цілому найбільшої значимості наступних цінностей: доброта (турбота про благополуччя близьких), досягнення (особистий успіх через прояви компетентності відповідно до соціальних стандартів), гедонізм (отримання задоволень).

На рівні індивідуальних пріоритетів (тобто в конкретних вчинках) і в казусних і в деліктної групах в найбільшого мірою виражені такі цінності, як самостійність (самостійність мислення і вибору способів дії), гедонізм (отримання задоволень), а також доброта (мотиваційна мета - збереження благополуччя людей, в основі цінності доброзичливість).

Специфіка симптомокомплексу психологічної жертви в деліктної групі характеризується униканням домінуючих способів вирішення ситуацій, делегуванням відповідальності за те, що відбувається в екстернальних інстанціях, страхом більш широких і семантично наповнених контактів з соціумом; рівень індивідуальних пріоритетів, що розкриває поле

самореалізації індивідів деліктної групи через конкретні вчинки (зокрема, класичне поєднання найбільш значущих цінностей «доброта-безпека-гедонізм») характеризує деліктних групу як соціально пасивну, уникає прийняття відповідальних рішень, активного освоєння і переробки зовнішньої інформації в стресогенних або емоційно невизначених ситуаціях. Афективна сфера випробовуваних деліктної групи характеризується емоційною нестійкістю імпульсивністю, низькою толерантністю до фрустраційної впливів і стресів, поступливістю і залежністю від чужих емоцій, загальної емоційної незрілості.

В симптомокомплексі психологічної жертви деліктної групи виявляється тенденція до непостійності, схильність до впливу випадку та обставин в поєднанні з підвищеною сензитивністю, вразливістю, тривожністю, чутливістю до загрози і багатством емоційних переживань. Поступливість, почуття власної незначущості, невпевненість в собі поєднуються в даній групі з поглинання своїми ідеями, надмірної відвертості, невмінням адекватно аналізувати мотиви партнера, недостатньою самостійністю і залежністю від групи.

Аналіз формальних характеристик індивідуально-особистісного конструкту акцентуацій характеру в даній групі показав домінування тривожного, демонстративного і емотивного типів, що визначає перевагу таких щодо продуктивних стратегій як пасивна кооперація і непродуктивних - емоційна розрядка і покірність, а також рівну представленість «пасивно-підкорятися» і «провокуючого» стилів поведінки в стресовій ситуації.

Специфіка симптомокомплексу психологічної жертви в казусна групі проявляється в більшій самостійності і незалежності в міжособистісному спілкуванні, характеризується відкритістю, товариськістю, активністю у встановленні як мікросоціальних, так і більш широких контактів. У поведінці часто виявляються експресивність, імпульсивність, соціальна сміливість, готовність до вступу в нові групи.

Казусна група є емоційно зрілою та має високу саморегуляцію поведінки, що забезпечує врівноваженість, внутрішню впевненість в собі і в своїх силах, спокійне сприйняття дійсності, хоча на цьому тлі може спостерігатися низька ситуативна стресостійкість, зайва емоційна напруженість (здебільшого це стосується тільки складних значущих ситуацій і може піддаватися контролю).

Аналіз формальних характеристик індивідуально-особистісного конструкту акцентуацій характеру в даній групі показав домінування гіпертимічного, демонстративного і емотивного типів; що визначає перевагу продуктивних: ігнорування, дисиміляція, збереження самовладання, додача сенсу, установка власної цінності. Основні типи поведінки в стресових ситуаціях як і в деліктної групі - це «пасивно-підкоряється» і «провокує».

В цілому, отримані дані показують, що індивідуально-особистісні конструкти, що включають в себе мотиваційно-цільовий блок, особистісні особливості, акцентуації характеру, особливості подолання стресу, властивості нервової системи і складають основний симптомокомплекс психологічної жертви, мають якісну своєрідність в залежності від соціального досвіду суб'єкта. Найбільш загальними для обох піддослідних груп є такі конструкти як мотиваційно-цільовий блок, типи акцентуацій характеру і копінг-стратегії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Абельцев С.Н. Личность преступника и проблемы криминального насилия.- М.: Юнити-Дана, Закон и право, 2000.- 207 с.
2. Алексеев А.И., Журавлев М.П., Миньковский Г.М. Проблемы уголовно-правовой и процессуальной защиты жертв преступлений //Актуальные проблемы управления и правового регулирования деятельности органов внутренних дел. М.: Академия МВД России, 1994. – С. 98-114.
3. Ананьев Б.Г. Психология и проблемы человекознания. Москва-Воронеж, 1996.
4. Андронникова О.О. Методика исследования склонности к виктимному поведению // Материалы III Межрегиональной научно-практической конференции, 7—18 декабря 2003 года. — М., 2003. – С. 73-74.
5. Анциферова Л.И. Способность личности к преодолению деформаций своего развития // Психологический журнал.-1999.- Т. 20.-№1.-С.6-19.
6. Балабанова Л.М. Судебная патопсихология (вопросы определения норм и отклонений). — Донецк: Сталкер, 1998. — 432 с.
7. Бандурка А.М. Психология толпы. – Харьков: Титул, 2006. – 208 с.
8. Бандурка А.М. Психология управления: Учеб. пособ. /Бандурка А.М., Бочарова С.П., Землянская Е.В. – Харьков: Изд-во «Титул», 2007. – 532 с.: ил., табл. – Библиогр.с.: 469.
9. Бандурка А.М. Юридическая психология: (Монография). Изд. 2-е, доп. и перераб. /Бандурка А.М., Бочарова С.П., Землянская Е.В. – Харьков: Изд-во «Титул», 2006. – 750 с.: ил., табл. – Библиогр.с.: 745-746.
10. Берковиц Л. Агрессия, причины, последствия, контроль. — СПб.; М.: «Прайм-Еврознак», «Нева», «Олма-Пресс», 2001. – 512 с.: ил., табл. – Библиогр.: с.504-510.
11. Будницька О.А. Індивідуально-особистісні детермінанти емоційних переживань у психотравмуючій ситуації: Автореф.дис...канд. психол. наук: 19.00.01 /Київськ. нац..ун-т.- К., 2002.- 17 с.

- 12.Бурлачук Л.Ф., Михайлова Н.Б. К психологической теории ситуации //Психологический журнал.- 2002.- Т. 23.- № 1.- С. 5-17.
- 13.Васильев В.Л. Юридическая психология: Учебник для вузов.— 5-е изд., перераб. и доп.— СПб.: Питер, 2003.— 656 с.: ил., табл. — Библиогр.: с. 653-654.
- 14.Волков Е.Н. Анализ жизненного решения, проверка на манипулирование и контроль сознания // Журнал практического психолога. 2000, № 1/2. С. 126-128.
- 15.Воронова Ю.В. Соціально-психологічні детермінанти віктимної поведінки неповнолітніх жертв сексуальних злочинів. Автореф. дис. канд. психол. наук., Харків, 2005. - 21 с.
- 16.Грановская Р.М. элементы практической психологии. – СПб.: Речь, 2003. – 655 с.
- 17.Грофф С. За пределами мозга. М., 1993.
- 18.Грофф С. Области человеческого бессознательного. М., 1993.
- 19.Джужі О.М. Кримінологічна віктимологія/ за заг.Київ.: Атіка, 2006. -352 с.
- 20.Зарубежная криминология: История и современность: (Монография) /Бандурка А.М., Бандурка А.А.. – Харьков: Изд-во Нац. ун-та внутр. дел, 2005. – 392 с.: Библиогр. с.:376-390.
- 21.Зелінський А. Перспективи подальшого розвитку кримінології //Право України.- 2001.- № 1.- С. 107-109.
- 22.Землянська О.В. Особистість як об'єкт судово-психологічної експертизи: (Монографія). – Харків: Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2004. – 367 с.: ил., табл.. – Бібліогр.: с. 352-364.
- 23.Ильин Е.П. Мотивация и мотивы.- СПб.: Питер, 2000.- 512 с.
- 24.Ильин Е.П. Психология индивидуальных различий. – СПб.: Питер, 2004. – 701 с.
- 25.Ильин Е.П. Эмоции и чувства.- СПб.: Питер, 2002.- 752 с.
- 26.Капустина А.Н. Многофакторная личностная методика Р. Кеттелла. – СПб.: Речь, 2001. – 112с.: ил., табл. - Библиогр.: с.:99.

27. Карандашов В.Н. Методика Шварца для изучения ценности личности: концепция и методическое руководство. - СПб.: Речь, 2004. – 70 с.: ил., табл. – Библиогр. с.: 48 - 56
28. Квинн В. Прикладная психология: Пер. с англ.- СПб.: Питер, 2000.- 560 с.
29. Коновалова В.Е., Шепитько В.Ю. Основы юридической психологии: Учеб. пособие.— Харьков: Одиссей, 2006. -351 с.: ил., табл – Библиогр.: с. 338-345.
30. Кравченко О.В. Психологічні особливості шахрайства. Автореф. дис. канд. психол. наук., Харків, 2005, 21 с.
31. Леонгард К. Акцентуированные личности. Киев.: Вища школа, 1981, 392 с.
32. Личко А. Е. Психопатии и акцентуации характера у подростков: Изд. 2-е, доп. и перераб. – Л.: Медицина, 1983. – 256 с.: ил., табл. – Библиогр. с.: 244-253.
33. Малкина-Пых Психология поведения жертвы: Справочник практического психолога. – М.: Изд-во Эксма, 2006. – 1008 с.: ил., табл. – Библиогр. с.: 962-1007.
34. Пирожков В.Ф. Криминальная психология.— М.: "Ось-89", 2001.— 704 с.
35. Почебут Л.Г. Социальная психология толпы. — СПб.: СПбГУ, 2004.
36. Ривман Д. В., Устинов В.С. Виктимология. СПб.: СПбГУ, 2000. – 128 с.
37. Руководство по аддиктологии /Под ред. В.Д. Менделевича. СПб.: Речь, 2007. – 768 с.
38. Селигман М. Новая позитивная психология. М.: София, 2006. – 368 с.
39. Старшенбаум Г.В. Аддиктология. Психология и психотерапия зависимостей.. М.: Когито-Центр, т2006. – 367 с.
40. Труханов Г.Л. Виктимология как основа построения системы общественной безопасности //Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна, серія психологія. – 2006. - вип.. 36. - № 740. – С. 237-241.
41. Труханов Г.Л. Віктимологічні дані як інструмент управління системою цивільної безпеки //Вісник Харківського національного педагогічного

- університету ім. Г.С. Сковороди. Психологія. – 2006. - Вип. 18. – С. 168-174.
- 42.Труханов Г.Л. Жертва как объективный и необходимый фактор в построении и сохранении устойчивых совместных отношений //Право і безпека. – 2006. -№ 5'2 – С.180-183.
- 43.Труханов Г.Л. Некоторые вопросы общественной безопасности и виктимологии //Наше право. – 2007. - № 4: Спец вид-во ЮНЕСКО. – С.64-66.
- 44.Труханов Г.Л. Основы общей виктимологии: Монография. – Харьков: Титул, 2007. – 392 с.: ил., табл.. – Библиогр.: с. 332-346.
- 45.Труханов Г.Л. Социальная и психологическая природа массовой виктимизации //Право і безпека. – 2006. -№ 5'1. – С.198-200.
- 46.Христенко В. Е. Психология жертвы: Учеб. пособ. – Харьков: Консум, 2001. -256 с.: ил., табл. – Библиогр. с.: 250-256.
- 47.Христенко В.Е. Психология поведения жертвы.. Харьков, 2004. – 416 с.
- 48.Чалдини Р. Социальная психология. Пойми других, чтобы понять себя! /Р. Чалдини, Д. Кенрик, С.Нойберг. – СПб.: прайм-ЕВРОЗНАК, 2002. – 256 с.: ил, табл. – Библиогр.: с.248-254.
- 49.Чернобровкина Т.В., Кершенгольц Б.М. Философские проблемы биологии и медицины: синергетика в аддиктологии // Аддиктология. №1. 2005.

Додаток А

Отриманні результати за методикою 16-PF опитувальник Р.Кеттелла у групі психологів

№ підослідного	А - замкненість-комунікабельність		В-інтелект		С- емоційна нерівноваженість– емоційна стабільність		Е – підпорядкованість – домінантність		F – стриманість - експресивність		поведінкиG – низька нормативність поведінки - висока нормативність		Н – боязкість - сміливість		I - жорсткість - чутливість		L – довірливість - підозрілість		М – практичність - мрійливість		N – прямолінійність - дипломатичність		O – спокій - тривожність		Q1 – консерватизм - радикалізм		Q2 – конформізм - неконформізм		Q3 – низький самоконтроль – високий самоконтроль		Q4 - розслабленість - напруженість		MD – адекватність самооц. – неадекватність самооц.	
1	5	4	4	3	5	4	2	4	3	4	2	7	2	3	3	6	3	4	2	7	2	3	7	2	3	3	5	6	3	3	6	4	3	
2	3	5	6	3	3	4	4	5	3	5	3	7	2	3	5	3	5	3	5	3	4	2	3	7	2	3	5	6	4	4	4	4	4	
3	4	5	6	6	3	4	3	5	3	5	4	9	5	3	5	4	8	4	5	5	4	9	5	3	5	5	8	4	5	8	4	4	4	
4	3	3	6	5	4	5	3	3	4	4	3	8	4	5	3	4	4	5	5	4	3	8	4	5	5	5	7	5	7	5	5	5	5	
5	5	1	4	2	6	2	4	3	5	3	4	6	3	4	3	5	3	4	3	4	6	3	4	4	3	4	4	4	4	4	4	4	2	
6	5	7	5	2	2	3	4	2	2	3	2	6	5	2	3	2	2	5	2	6	3	4	6	5	2	3	5	6	3	6	3	6	3	
7	7	3	2	4	4	1	5	4	4	4	2	3	2	3	4	4	4	4	2	8	3	4	3	2	2	2	2	5	2	5	2	5	2	
8	4	5	4	1	3	6	4	3	3	4	5	8	3	5	3	3	4	4	5	8	3	5	3	5	3	5	2	5	5	5	5	5	5	
9	5	2	2	5	4	4	3	4	3	4	4	7	4	4	3	4	3	4	4	7	4	4	4	4	4	3	7	4	7	4	7	4	4	
10	4	8	1	3	4	3	2	6	5	5	3	7	6	3	6	5	5	5	3	7	6	3	6	5	3	3	8	2	8	2	8	2	2	
11	4	4	1	6	4	3	2	4	6	2	5	5	5	5	4	6	2	2	5	5	5	5	5	5	4	3	6	3	6	3	6	3	3	
12	6	4	7	8	5	5	6	2	3	3	4	7	5	5	3	3	3	4	4	7	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	
13	2	6	3	2	2	5	5	2	4	2	4	8	4	2	4	2	4	2	4	8	4	2	4	2	4	2	4	9	4	4	9	4	4	
14	3	3	3	5	3	5	3	4	2	4	5	6	3	2	4	2	4	2	4	6	3	2	5	2	5	2	5	10	2	5	10	2	2	
15	2	7	4	5	3	7	2	1	5	1	3	6	2	3	1	5	1	3	6	2	3	6	2	3	3	3	7	3	7	3	7	3	3	
16	4	4	5	3	5	3	5	5	4	4	2	8	3	6	4	4	4	4	2	8	3	6	3	6	3	6	2	8	2	8	2	2	2	
17	2	3	5	4	4	2	3	4	7	3	6	5	2	4	3	4	7	3	5	2	4	3	4	4	4	4	4	8	3	4	8	3	3	
18	2	3	3	4	5	4	3	3	2	3	6	7	4	3	3	2	3	3	6	7	4	3	3	3	3	5	6	5	6	5	6	5	5	
19	3	5	3	6	6	3	5	3	4	5	4	6	3	4	3	4	5	4	6	3	4	6	3	4	4	4	5	4	5	4	5	4	4	
20	5	5	1	3	4	5	4	5	4	4	3	8	2	2	5	4	4	4	3	8	2	2	3	2	2	3	8	3	8	3	8	3	3	

Отриманні результати за методикою 16-PF опитувальник

Р.Кеттелла у групі жертв

№ підслідного	А - замкненість-комунікабельність		В-інтелект		С-емоційна нерівноваженість– емоційна стабільність		Е – підпорядкованість – домінантність		F – стриманість - експресивність		поведінкиG – низька нормативність поведінки - висока нормативність		Н – боязкість - сміливість		I - жорсткість - чутливість		L – довірливість - підозрілість		М – практичність - мрійливість		N – прямолінійність - дипломатичність		O – спокій - тривожність		Q1 – консерватизм – радикалізм		Q2 – конформізм - нонконформізм		Q3 – низький самоконтроль – високий самоконтроль		Q4 - розслабленість - напруженість		MD – адекватність самооц. – неадекватність самооц.	
1	6	8	7	7	6	7	10	5	9	9	5	2	6	9	5	3	7																	
2	6	8	7	8	8	8	6	9	5	6	10	4	9	6	8	5	9																	
3	7	7	7	9	8	10	5	5	6	8	7	3	5	8	7	5	9																	
4	5	6	8	9	9	5	7	6	10	7	5	3	5	7	6	5	7																	
5	8	5	6	8	7	6	5	9	8	6	6	4	10	6	10	4	8																	
6	8	9	8	7	7	8	5	7	7	10	10	4	7	10	9	3	7																	
7	5	7	9	7	9	9	10	9	6	5	8	5	5	8	7	2	5																	
8	9	8	9	8	8	10	7	9	10	8	7	4	8	7	8	2	7																	
9	7	8	6	7	6	8	5	7	8	5	7	3	7	6	5	3	9																	
10	6	7	7	7	6	7	6	8	10	9	9	2	6	9	5	3	9																	
11	9	6	5	7	7	9	6	5	5	8	5	2	10	5	9	3	7																	
12	8	9	8	8	8	5	10	7	7	6	6	6	5	5	7	4	8																	
13	9	6	7	8	7	6	8	9	6	10	7	5	8	10	10	4	10																	
14	10	8	6	6	6	8	5	10	6	9	5	3	8	7	4	5	7																	
15	8	7	6	7	9	9	8	8	5	7	10	2	6	5	9	3	8																	
16	7	7	8	7	7	9	9	5	9	10	6	5	9	5	7	2	8																	
17	9	8	8	9	8	6	7	8	7	7	9	3	10	9	8	4	7																	
18	6	7	7	5	6	8	7	7	10	6	8	3	5	7	5	5	5																	
19	9	6	6	5	9	7	5	10	8	10	6	5	7	5	8	4	9																	
20	7	8	9	8	7	5	10	8	9	8	8	4	8	5	8	3	9																	

**Отримані результати за методикою «Теппінг-тест» Є.П. Ільїна у
групі психологів**

№ испытуемого	Кол-во точек в квадрате за каждые 5 секунд						результат
1	19	39	20	29	19	25	Средней силы н.с
2	15	26	30	31	26	31	Сильная н.с
3	27	28	29	34	24	49	Средней силы н.с
4	28	30	28	25	20	20	средне- слабая н.с
5	15	26	30	31	26	31	Сильная н.с
6	20	26	22	25	22	19	Средней силы н.с
7	16	22	26	28	25	23	Сильная н.с
8	16	25	25	24	15	19	Сильная н.с
9	24	24	23	20	16	20	Слабая н.с
10	22	23	23	26	18	23	Средней силы н.с
11	22	28	26	24	17	28	Средней силы н.с
12	25	26	23	23	24	14	Средне –слабая н.с
13	18	19	23	22	16	18	Средней силы н.с
14	25	27	28	22	21	28	Средней силы н.с
15	25	23	23	25	20	22	Слабая н.с
16	19	39	20	29	19	25	Средней силы н.с
17	15	26	30	31	26	31	Сильная н.с
18	27	28	29	34	24	49	Средней силы н.с
19	19	39	20	29	19	25	Средней силы н.с
20	25	23	23	25	20	22	Слабая н.с

**Отримані результати за методикою «Теппінг-тест» Є.П. Ільїна у
групі жертв**

№ испытуемого	Кол-во точек в квадрате за каждые 5 секунд						Результат
1	28	31	30	26	20	19	Средне –слабая н.с
2	26	28	28	25	23	20	Средне- слабая н.с
3	25	29	26	20	18	16	Средне- слабая н.с
4	35	24	24	23	22	22	Слабая н.с
5	26	23	23	21	20	20	Слабая н.с
6	25	23	22	22	18	16	Слабая н.с
7	23	25	29	27	23	30	Средней силы н.с
8	21	29	24	26	21	29	Средней силы н.с
9	19	39	20	29	19	25	Средней силы н.с
10	25	28	26	26	28	30	Средней силы н.с
11	22	27	27	29	18	19	Средней силы.н.с
12	31	33	30	28	26	20	Средне –слабая н.с
13	25	27	25	23	20	20	Средне- слабая н.с
14	28	28	29	25	23	19	Средне- слабая н.с
15	30	32	29	25	20	20	Средне- слабая н.с
16	18	19	23	22	16	18	Средней силы н.с
17	25	27	28	22	21	28	Средней силы н.с
18	25	23	23	25	20	22	Слабая н.с
19	19	39	20	29	19	25	Средней силы н.с
20	15	26	30	31	26	31	Сильная н.с

**Отримані результати за методикою опитувальник акцентуацій
характеру К.Леонгарда-Х.Шмішека у групі психологів**

№ підослідного	Гіпертим	Тривожний	Дістим	Педантичний	Возбудимий	Емотивний	Застригаючий	Демонстративний	Циклотим	Екзальтований
1.	20	7	11	9	15	5	4	17	12	13
2.	9	11	15	12	10	22	7	13	7	4
3.	23	4	13	10	11	8	9	15	12	10
4.	19	5	9	10	5	3	5	7	9	13
5.	6	7	2	6	3	21	5	7	9	10
6.	20	11	13	10	10	4	7	3	8	12
7.	10	11	12	6	9	19	14	11	12	8
8.	22	12	11	9	9	4	7	2	11	14
9.	11	12	9	4	5	19	8	5	7	3
10.	11	15	11	9	5	7	9	9	12	21
11.	9	8	5	5	9	22	5	3	14	11
12.	21	11	8	8	4	8	5	9	12	10
13.	11	11	8	9	4	23	5	5	9	12
14.	8	3	5	9	13	10	11	12	15	19
15.	11	14	10	9	3	4	2	19	9	7
16.	7	8	12	11	12	9	5	20	7	9
17.	19	9	10	11	5	8	9	9	11	12
18.	11	9	4	7	8	9	11	23	12	10
19.	23	11	9	12	11	10	8	7	5	8
20.	22	12	9	8	8	6	5	9	11	11

**Отримані результати за методикою опитувальник акцентуацій
характеру К.Леонгарда-Х.Шмішека у групі жертв**

№ підослідного	Гіпертим	Тривожний	Дістим	Педантичний	Возбудимий	Емотивний	Застрягаючий	Демонстративний	Циклотим	Екзальтований
1.	15	4	5	6	9	9	11	22	12	10
2.	2	21	4	13	4	6	8	4	8	10
3.	14	3	3	5	9	11	12	23	11	10
4.	11	9	9	11	12	8	19	8	8	8
5.	16	3	5	9	7	8	7	21	7	8
6.	5	9	9	12	1	7	21	3	5	7
7.	11	20	9	7	3	4	9	11	5	6
8.	9	9	6	5	9	7	4	20	6	8
9.	11	2	7	9	10	9	8	19	11	9
10.	9	9	5	6	7	11	12	21	8	9
11.	11	23	11	9	8	9	5	6	9	10
12.	11	16	3	8	9	10	9	22	9	3
13.	13	5	8	9	3	6	7	21	11	11
14.	9	24	8	8	9	11	11	9	9	5
15.	8	9	13	11	6	7	20	7	7	9
16.	10	21	11	12	8	9	5	9	7	10
17.	10	1	8	4	3	11	19	7	9	9
18.	6	20	3	6	7	9	2	11	10	7
19.	11	9	5	7	8	22	4	9	7	9
20.	8	8	9	10	1	21	4	9	5	3